

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

§. VI. Continuatio Belli Sacri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

mentem inspirare digneris, ad gloriam
Nominis tui, ad ipsorum salutem tem-
poralem & æternam, atque ad totius
militantis Ecclesiæ utilitatem, ut de-
structis erroribus, iniquitatibus, &
adversitatibus, ad portum Æternæ fe-
licitatis perveniant.

§. V I.

Continuatio Belli Sacri.

VRbani secundi Apostolicum ze-
lum, pro recuperatione Ter-
ræ Sanctæ; æmulati sunt suc-
cessores ejus Romani Pontifices, si-
quidem ab Urbano II. usque ad Inno-
centium XI. hodiè in Beati Petri Ca-
thedrâ sedentem, numerantur trigin-
ta Pontifices maximi; qui hoc Bellum
Sacrum, magnis animis profecuti sunt,
per sex alias expeditiones subsequen-
tes.

Secunda expeditio in Terram Sanctam
facta est anno millesimo centesimo qua-
dragesimo sexto, sub Eugenio III. cu-
jus jussu Sanctus Bernardus, Sacram
militiam ubique prædicavit, Domino
cooperante, & Sermonem confirman-
te innumeris signis, atque prodigiis.
Hujus

Hujus viri Apostolici adhortationibus Ludovicus VII. Rex Galliarum, Conventum apud Verzelacum celebravit, Crucem ab eodem Sancto sumpsit, unà cum multis aliis Principibus, & Optimatibus regni sui, quos tam ingens populi multitudo secuta est, ut vacuarentur urbes & castella. Eiusdem Sancti Bernardi hortatu Conradus, Romanorum Rex, æquè Crucem unà cum fratre suo Henrico, Duce Noricorum, aliisque Principibus, & plurimis Nobilibus, accepit: quibuscum etiam signati sunt nonnulli Episcopi, atque inter alios ipse Otto Frisingensis, virtutibus & meritis clarus.

Tertia expeditio inita est anno millesimo centesimo octogesimo octavo, sub Clemente III. post occupatam à Saladino magno Jerosolymam: dictus Pontifex in locum defuncti Gregorii VIII. electus, statim indictam à decessore suo expeditionem in Terram Sanctam, ad perfectum ducere laboravit, & Indulgentiam confirmavit, statuens, ut quicumque eà de causâ,

Sacram Crucem susciperet, de omnibus peccatis, de quibus poenitens confessus esset, liber esset, & absolutus. Idemque statuit ut ab universâ Ecclesiâ fieret sine intermissione oratio ad Dominum de pace, & liberatione Hierusalem, & Christianorum captivorum, qui in vinculis Saracenorum detinebantur. Addit Rogerius Anglus, habito apud Gisfortium duodecimo Calendas Februarii Conventu Regum Franciæ & Angliæ, cum suis Prælati, & Baronibus; cui etiam interfuit Archiepiscopus Tyri: adeo hujus præstantissimi viri oratione, illos commotos esse, ut depositis mutuis inimiciis, consenserint de manu ejus Crucem accipere; eademque horâ apparente signo crucis in Cælo, eo viso miraculo cæteros catervatim ruisse, ad susceptionem Crucis. Ipsos verò Reges in suorum militum distinctionem, Crucis colorem variasse; ita ut Rex Franciæ cum suis Cruces rubeas, Rex Angliæ albas, & Philippus Comes Flandriæ, virides susceperint; ac post hæc unumquemque ad parandas res necessarias reversum esse ad sua. Extat de-

cretum impositionis decimarum, à
Philippo Francorum Rege, assensu
Episcoporum sancitum: quas & Sala-
dinas vocant, ob Bellum adversus Sa-
ladinum indictum; sed quod ejusmo-
di earundem decimarum pensitatione,
plurimum gravarentur Ecclesiæ, at-
que pauperes angustiarentur, scripsit
Petrus Blesensis, insignis pietatis, do-
ctrinæ, atque zeli Christiani Vir, epi-
stolam ad Episcopum Aurelianensem,
hortans ut se Regi talia præscribenti
obiceret; prorsus dignam, quam le-
gant illi, qui quovis prætextu favent
Regibus adversus pauperes, & Eccle-
sias; cum multis auctoritatibus, exem-
plis atque rationibus, è Sacrà Scriptu-
râ petitis demonstrat; Non debere eos
„ qui pro Ecclesia pugnant, Matrem
„ suam Ecclesiam spoliare, sed potius,
„ inimicorum spoliis, donis triumph-
„ libus illam ampliare, & nunquam
„ pauperum, nunquam Ecclesiæ spo-
„ lia prosperum, habuisse eventus
„ auspiciam.

Quarta expeditio suscepta est, anno
millesimo nonagesimo quinto; sub

Cælestino III. post mortem Saladini,
inter cujus filios conflatâ discordiâ;
Pontifex datâ occasione prudenter
utens, & ferventi studio promovere
fatagens, negotia Terræ Sanctæ, misit
per Christianum orbem Legatos ut
cunctos Principes, & populos ad no-
vam hanc expeditionem contra inimi-
cos Crucis Christi excitarent; quam
expeditionem majori cum affectu, &
apparatu, quàm felici exitu ab Impe-
ratore aliisque Germaniæ Principibus
peractam fuisse, scribunt Historici
illius temporis.

Quinta expeditio publicata est, an-
no millesimo ducentesimo decimo-
quinto, sub Innocencio III. Per hunc
laudatissimum Pontificem, celebra-
tum est generale Concilium Latera-
nense, quod magnum vocant; fuit
enim omnium quæ unquam in Europâ
habita sunt celeberrimum: cui videli-
cet interfuerunt, cum Innocentio Pa-
pâ Archiepiscopi septuaginta, Episco-
pi quadringenti, Abbates duodecim,
Priores Conventuum octingenti. Quos
inter extitêre Patriarchæ Constanti-

nopolitanus, & Hierosolymitanus;
atque Alexandrini, & Antiocheni
Legati; itemque Oratores Imperato-
rum, Orientis, & Occidentis, Re-
gum Galliarum, Hispaniarum, Angliarum, Hie-
rosolymorum, & Cypri. In illa Syno-
do, doctrina & nomenclatura, *Trans-*
substantiationis Panis & Vini, in Cor-
pus & Sanguinem JESU-CHRISTI,
in Sacrificio Missae confirmata est: de-
nique in hoc Concilio ipsemet Ponti-
fex, accepto hoc themate: *Desiderio*
desideravi hoc Pascha manducare vo-
biscum; tantam vi Divinae eloquentiae,
omnes ad Bellum Sacrum adhortatus
est; ut nullus esset, qui Universalis
Ecclesiae Pastori, totis viribus praesto
esse non satageret. Sub eodem Pontifi-
ce, inter Philippum Augustum Fran-
corum, & Richardum Angliae Re-
ges, pactae sunt quinque annorum in-
duciae: & a Gallis Venetisque arctio-
ri inuito foedere, capta est Constanti-
nopolis, & consensu Principum Bal-
duinus Flandriae Comes, electus ac
coronatus est Imperator Orientis anno
1204. die 6. Maii, alique Principes
diversas Provincias, & insulas inter se

partiti sunt. Sed sub Balduino Puero anno 1229. Urbs iterum occupatur à Græcis, tandemque Deo perfidiam Imperatorum Græcorum ulciscente, Constantinus XV. anno 1445. necatur in expugnatione Urbis à Mahomete, & concidit penitus Imperium Constantinopolitanum, ipsaque Urbs occupatur à Turcis. Totam Palestinam, facile in suam potestatem rediget: qui prius Constantinopolim è Turcorum manibus eripiet.

Sexta expeditio in Terram Sanctam inchoata est, anno millesimo ducentesimo decimo-septimo; sub Honorio III. & Gregorio IX. estque protrahata, usque ad annum millesimum ducentessimum quadragesimum quartum; quo tempore capta, & eversa est, ab infidelibus Civitas Sancta, & omnia Sacra-locaprophanata.

Denique septima & ultima expeditio in Terram Sanctam instituta est, anno millesimo ducentesimo quadragesimo octavo, sub Innocentio IV. à quo Sanctus Ludovicus Christianissi-

morum Regum Gloria; declaratus est
in Concilio primo Lugdunensi, Dux
Belli Sacri: idem Pontifex missis Le-
gatis suis ad Christianos Principes,
eos hortatus est, ut Sancti Regis si-
gna, & castra ad Bellum Sacrum se-
querentur. In eadem Synodo bonus
Pastor, omnibus suis ovibus compa-
tiens, dolores suos comparavit Christi
in Cruce pendentis cruciatibus, ob
quinque gravissima vulnera militanti
Ecclesiæ inflicta. Primum, ob horren-
dos abusos, & corruptissimos mores
Ecclesiasticorum illius sæculi. Secun-
dum, à crudeli tyrannide Sacraceno-
rom, qui Sanctam Civitatem omni-
bus sacrilegis abominationibus pro-
phanaverant. Tertium, ex schismate
Græcorum, quorum potentia Con-
stantinopoli, & toti Imperio Orien-
tali ultima mala minabatur. Quartum,
per furiosam irruptionem Tartarorum,
qui totâ Hungariâ occupatâ, omnes
Germaniæ fines, ferro flammisque
devastabant. Quintum, denique vul-
nus, cæteris profundius, atque My-
stico Corpori Christi perniciosius;
erat sævissima persecutio Friderici se-

cundi Imperatoris, qui Ecclesiæ Ca-
tholicæ viscera dilacerabat.

In tantis Ecclesiæ malis, unus San-
ctus Ludovicus à Deo electus est, ut
omnium esset fidelium consolator, &
Romanæ Ecclesiæ adjutor in oppor-
tunitatibus: Rex ille piissimus, sapiens,
justus, magnanimus, bonus omnibus,
Regalibus virtutibus Christianissimi
Principis, & summi Imperatoris orna-
tus, bis cum selectorum virorum exer-
citibus, mare trajecit: bis Saracenos acie
instructâ profligavit, multas infidelium
urbes expugnavit, plures Christiano-
rum Civitates, in Palestina suis sumpti-
bus restauravit; etiam in vinculis vi-
ctor, hostibus fidei, in tantâ veneratio-
ne fuit: ut eum unanimi consensu in
suum Imperatorem elegissent, nisi
Christiana Religio, quam palam in
medio inimicorum Crucis Christi,
Rex Christianissimus, intrepidè pro-
fitebatur, illorum voluntati restitisset.
Sic omnibus imperant, Reges Pii &
magnanimi, qui nil timent, nisi Dei
offensam; nil desiderant, nisi illi in
omnibus placere. Sede Romanâ jam

duos annos vacante ab obitu Clementis IV. Rex Ludovicus in summis periculis intrepidus, ipse solus novo exercitu comparato, totam Belli molem in Africam vertens, debellatis acie Barbaris, Carthaginem capit, & dum Tunetum obsidet, exorta in castris pestilentia, ipsum etiam è medio aufert. Ita decebat Christianissimum Regem, zelo majoris Dei gloriæ æstuantem, inimicos Crucis Christi, oppugnando, expirare: ut cum Rege Regum, regnaret in perpetuas Æternitates.

Post Sancti Regis obitum, nullum habuit Romana Ecclesia, qui Christianissimum ejus zelum pro Terræ Sanctæ, liberatione sit æmulatus. Verùm quidem est Gregorium X. ex Archidiacono Ecclesiæ Leodiensis, semper fidelis, obedientissimæ, ac optimæ Filix Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ad supremum Pontificatum assumptum; Prædecessorum suorum desideriiis novas flammæ addidisse, omniaque tentasse ut Principum Christianorum animos, suo igne accende-

ret. In hunc finem convocavit secundum Concilium Lugdunense, ad quod mille Prælati, ex quibus quingenti Episcopi, convenerunt, cum Legatis duorum Imperatorum Orientis, & Occidentis: Regis Galliarum, Regis Cypri, & Principum totius Europæ, ac transmarinorum: ipse Rex Aragoniæ Jacobus, duo magni Magistri Ordinum Templariorum, & Hospitaliariorum, huic Synodo adstiterunt.

In hoc Concilio factum est decretum pro Bello Sacro, & initum foedus cum Abagâ Rege Tartarorum, qui Legatum suum miserat ad Synodum; à quâ Michael Paleologus, pro legitimo Imperatore Orientis est habitus, ut Latinis contra Suldanum Ægypti se adjungeret; confirmata est electio Rudolphi in Imperatorem Romanorum, eâ conditione; ut ipsemet Cruce signatos duceret in Palestinam; quod Pontifici, cum juramento promisit, & à quo Crucem accepit: nihilominus omnes illos apparatus ad Bellum Sacrum, & optimi Pastoris conatus omnes irritos reddidit, ad

nihilum redegit, discordia inter Re-
ges Galliae & Angliae. Adeo verum est,
nullum majus detrimentum pati Ec-
clesiam Dei, quam à diffidiis Christia-
norum; ideo Turca modis omnibus
fatagit seminare zizania inter fideles
Principes. Scit enim inimicus ille
Christianorum, vigilantissimus in
fidelium perniciem, Imperium suum
tyrannicum, stare non posse, si Chri-
stiani Principes, Sacro foedere inter se
uniti; & summo Pontifici adhærentes,
illum ut communem hostem undique
oppugnarent. Quamobrem omni de-
siderio expectanda, & humillimis ac
piissimis precibus, à Deo exercituum
per JESU nomen flagitanda est, octa-
va Expeditio Principum Christiano-
rum, quæ præcedentium errata emen-
det, & primæ, divino instinctu sus-
ceptæ, felicem exitum non adæquet
modò, sed absolvat, ac coronet. Quis
porrò ad tam arduum opus idoneus?
quis poterit Terram Sanctam, è ma-
nibus potentissimi, & sævissimi Chri-
stianorum hostis eripere? cito respon-
deo; ille poterit, quem Omnipotens

eligere dignabitur : Dei enim proprium est dignum, & idoneum reddere, quem eligit.

Sic anno primo Cyri Regis Persarum, ut compleretur Verbum Domini ex ore Jeremiæ; suscitavit Dominus Spiritum Cyri, Regis Persarum: & dixit Cyro quem elegit, Pastor meus es, & omnem voluntatem meam complebis, & dixit Jerusalem ædificaberis: & Templo, fundaberis, *Isai* 44. quod & factum est. Surrexerunt enim, Deo inspirante, Principes Patrum de Juda, & Benjamin; & Sacerdotes, & Levitæ, & omnis, cujus Deus suscitavit Spiritum, ut ascenderent ad ædificandum Templum Domini, quod erat in Jerusalem: omnia regna terræ dedit Cyro Regi infideli, Deus Cœli; & præcepit illi ut ædificaret Deo quem non adorabat, Domum in Jerusalem, quæ est in Judæâ: Obedivit voci Dei, quem non cognoscebat, Rex Ethnicus: reddidit Rex Cyrus omnia Vasa Aurea, & Argentea, quinque millia quadringenta, quæ tulerat Nabuchodonosor

de Jerusalem, & quæ posuerat in
Templo Dei sui; universa hæc Rege
Cyro iubente, retulit in Templum
Domini Saffabasar; cum his qui ascen-
derunt de transmigratione Babylonis
in Jerusalem, ut dicitur *Lib. 1. Eſdræ
Cap. 1.* Qui Regum Paganorum corda
in manibus habet, & quò vult inclinat
ad gloriam sui Nominis: nunquid
Christianorum populorum preces, &
totius Ecclesiæ suæ militantis vota
non exaudiet? Absit, **JESUS-CHRIS-**
TUS, heri & hodie, ipse & in sæcula
semper vivens, & vigilans ad salutem
electorum suorum, dives in omnes
qui invocant Nomen ejus; suscitavit
certis temporibus Cyros, & Davides
Christianos, Imperatores, & Reges
ac Principes Catholicos, & piissimos,
qui zelo fidei & Religionis inflamma-
ti, Regiæ Domus claritatem, Sce-
ptrum, opes, & propriam vitam, pro
gloriâ Crucis; & pro Imperii ejus pro-
pugnatione, atque propagatione con-
secraverunt.

Pro hac igitur octavâ Expeditione
in Terram Sanctam, Christi sudori,

bus, & toto Sanguine aspersam, ac irrigatam, oret instanter omnis Sanctus, in hoc tempore opportuno: omnia omninò Ecclesiæ militantis membra, visibili suo Capiti unita, conspirent ad tanti operis consummationem; omnes Reges & Principes Christiani, uno animorum consensu, firmo pacis fœdere stabilito, communi fidelium omnium Patri, contra communem hostem; sic adhæreant in hoc Bello Sacro prosequendo; ut Deo cum illis, & pro illis pugnante, superbum Christiani Nominis inimicum, non solùm è suis finibus expellant, sed Turcicum Imperium funditùs evertant.

Suscitet Dominus omnipotens hoc anno omnium Principum Christianorum animos, ut totis viribus communem hostem adoriantur; tantoque impetu, è diversis locis, in illum irruant, ut Deo impellente, ferox inimicus Christiani Nominis, ruat & corruat in sempiternum interitum. Orandus est Deus exercituum, ut excitet in primis, magnanimum Spiritum Ludovici Magni, cujus trium-

phi, toto orbe noti, & facta mirabilia, Nomine majora, eundem fore, maximum pollicentur, si summo Christi in terris Vicario semper Christianissimè adhærendo; communem Christianorum hostem, victricibus suis armis, Deo auxiliatore, deprimat, atque conterat.

Omnipotens sempiterne Deus, in cujus manu sunt omnium potestates, Regnorum jura, & Regum corda; respice in auxilium Christianorum, ut gentes Turcarum, quæ in suâ feritate confidunt, dexteræ tuæ potentiâ conterantur: omnesque fideles inter sese, & cum unico Ecclesiæ militantis Capite, tam arcto unitatis, veritatis, & charitatis vinculo constringe: ut in toto orbe Christiano, sit unum ovile, & unus Pastor: & in uno Spiritu tendamus omnes ad te Deum, unum, trinum; qui solus eris omnia in omnibus electis, in Deo J E S U nostro, Salvatore omnium hominum, maximè fidelium.
Amen.